

śmiały

adjectif | śmiały - singulier, nominatif

courageux, audacieux

On jest śmiały, nie boi się odezwać.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	śmiały	śmieli
genitif	śmiałego	śmiałych
datif	śmiałemu	śmiałym
accusatif	śmiałego	śmiałych
instrumental	śmiałym	śmiałymi
locatif	śmiałym	śmiałych
vocatif	śmiały	śmieli

	I.poj.	I.mn.
nominatif	śmiała	śmiałe
genitif	śmiałej	śmiałych
datif	śmiałej	śmiałym
accusatif	śmiałą	śmiałe
instrumental	śmiałą	śmiałymi
locatif	śmiałej	śmiałych
vocatif	śmiała	śmiałe

	I.poj.	I.mn.
nominatif	śmiałe	śmiałe
genitif	śmiałego	śmiałych
datif	śmiałemu	śmiałym
accusatif	śmiałe	śmiałe
instrumental	śmiałym	śmiałymi
locatif	śmiałym	śmiałych
vocatif	śmiałe	śmiałe

